

NADEŠLA CHVÍLE LOUČENÍ

TEXT: MICHAEL WEISSE † 1534

773

HUDBA: CHORÁLNÍK J. KLUSE 1886 • PŘEKLAD: GUSTAV ADOLF MOLNÁR † 1972

NAPEV 677, 758

Na - de - šla chvί - le lou - če - ní,
však v na - dě - ji se zas vzbu - dí,
vždyť ne - ní vě - čně ztra - ce - no,
co Bo - hem by - lo vznί - ce - no!

2. Je duše živa v Bohu svém, / a tělo smutné padá v zem. / I je Bůh v slávu promění / v den slavný těla vzkříšení.
3. Co země je a země stín, / teď padá tiše v země klín / a z země vstane jednou zas, / až zazní mocný Páně hlas.
4. Zde snášel mnohé úzkosti; / teď v blahé Boží blízkosti / dle svaté víry naděje / zdráv věčným jarem okřeje.
5. Je po všem časném soužení, / když dal Bůh dobré skončení. / Kdo tiše nes zde Kristův kříž, / i hrobem došel k nebi blíž.
6. Je pohřbena již bída dne / a s tělem hrob se zapadne. / Však duše pout svých zbavena / již veselí se u Pána.
7. Tělo spí zde svůj smrti sen! / A pokud nám plá žití den, / nechť strojíme se v bdělosti / jít za Ním k branám věčnosti.
8. V tom Kristus sám nás posiluj! / V Něm máme pomoc a díl svůj. / Kdo s Ním jde v smrti úzkosti, / vždy projde k nebes radosti.